

ویژه‌نامه انتخابات مجلس شورای اسلامی

گاهنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی «تبیین»

سال دوم / شماره ۳ / هفته آخر بهمن ۱۳۹۸

تنظیم شده توسط جمعی از دانشجویان دانشگاه اراک

انتخاب قوی ایران قوی

انتخاب قوی / صفحه ۲

اخلاق انتخاباتی / صفحه ۴

لیست کارآمد نیاز است! / صفحه ۴

چارچوب مجلس / صفحه ۳

زنان و کیل‌المله / صفحه ۳

انتخاب قوی

به ایام و لحظات مبارک انتخابات مجلس شورای اسلامی نزدیک می‌شویم. امسال زمستان سیاسی گرمی داریم؛ احزاب و اشخاص سیاسی از چپ و راست وارد میدان می‌شوند و در بوق و کرنای تبلیغاتی خود می‌دمند. باید تلاش خود را برای شکل‌گرفتن مجلسی در تراز گام دوم انقلاب اسلامی و شأن ملت ایران با هدف حل مشکلات انباشته‌شده حاصل از بی‌تدبیری‌ها و حماقت‌های دولت‌مردان و مجلسیان پیش از پیش به کار گیریم تا در این فضای انتخاباتی هم شخصیت‌های سیاسی زیاد احساس مسئولیت نکنند و از طرفی راه را برای نیروهای کارآمد جوان‌تر باز کنند و هم مردم بدانند چه کسانی را باید انتخاب کنند تا پس از انتخاب کردن پشیمان نشوند و مجبور نباشند چهار سال آن‌ها را تحمل کنند و خودشان را با نثار فحش و افاضات رکیک به منتخب‌شان و نظام و انقلاب تخلیه‌رویی کنند و بعضاً برخی توقع داشته باشند حاکمیت رأی جمهور را نادیده بگیرد و مقام و مسئولی را عزل کند! از نظر قرآن اولاً هرگونه تغییر واقعی و مشخصی بایستی از بدنه مردم احساس و ایجاد شود. اعتقاد ما بر این است: «إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ». ثانیاً قرآن می‌فرماید فرد و جامعه‌ای که بصیرت و قدرت تحلیل نداشته باشد، بدبخت و بی‌چاره می‌شود و پیامبر خدا هم نمی‌تواند آن‌ها را حفظ کند. «قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ عَمِيَ فَلْغَلِيهَا وَ مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ» از طرفی لازمه بصیرت هم دوراندیشی و آینده‌نگری است. مردم باید بدانند با رأی خود آینده‌شان را چگونه رقم می‌زنند. باید در پای صندوق‌های رأی با آینده‌نگری افرادی را انتخاب کنند که آن‌ها هم دوراندیش باشند. یکی از علل مشکلات کنونی کشور این است که اکنون مسئولینی داریم که دوراندیشی و آینده‌نگر نیستند. از سوی دیگر نیروهای واقعاً انقلابی و دلسوز کشور همچنین باید درک کنند مردم خواستار «تغییر اساسی» در فضای سیاسی و تبدیل فضای انفعال و ناکارآمدی و شعارمآبانه به فضای جهادی و کارآمدی برای اصلاح وضع اقتصادی و زندگی‌شان هستند. متأسفانه اخیراً با پدیده خطرناکی

به نام «عمارپنداران» هم مواجه هستیم که به اسم و ظاهر نیروی ارزشی از روی حماقت و یا حتی از روی خیانت چوب لای چرخ اصلاحات اصولی سیاسی و اقتصادی می‌گذارند و همواره خوراک رسانه‌ای آن ور آبی‌ها را تأمین می‌کنند؛ از این جماعت در هر استان، شهر و دانشگاهی می‌بینیم! با توجه به تلاش دشمنان آن‌ور آبی که می‌خواهند با ابزار مردم اما علیه منافع مردم، به اهداف خود برسند، جریانات و نیروهای دلسوز کشور اگر ضرورت این تغییر را احساس نکنند و براساس آن وارد فضای انتخاباتی نشوند، فرصت را برای خدمت‌کردن به مردم و مصون‌سازی کشور از دست خواهند داد و همین را می‌توان «حماقت» نامید و چه‌بسا دشمن با تأثیرگذاری و فضا سازی‌های رسانه‌ای و سیاسی و ورود پول‌های کثیف بتواند براساس پازل و نقشه‌شوم خود تغییر دلخواهش را رقم بزند. لذا هم جریانات و نیروهای واقعی انقلابی (نه عمارپنداران!) و هم مردم باید با یک بصیرت و تحلیل صحیح از حوادث و آشوب‌های اخیر در کشور و همچنین در کشورهای منطقه از جمله عراق و لبنان به دنبال انتخاب نیروهای جوان کارآمدی باشند که «تغییر واقعی» را رقم بزنند و بتوان در مقابل جنگ اقتصادی دشمن به آن پیروزی مدنظر که وعده‌اش را به ما دادند، رسید؛ «ان تنصروا الله ینصرکم». فراموش نکنیم که شعارها، برنامه‌ها و وعده‌های انتخاباتی نامزدها و نیز گروه‌ها و جریان‌های سیاسی که هر دوره، لیست‌های انتخاباتی را به صورت گروهی به خورد مردم می‌دهند، در انتخابات پیش‌رو باید با وظایف مجلس یعنی قانون‌گذاری و نظارت بر اجرای قانون مطابقت داشته‌باشد. تجربه‌سیاسی کشور نشان می‌دهد که متأسفانه در مواردی، چنین تطابقی وجود ندارد؛ وعده‌هایی نظیر عزل و نصب مسئولان، ایجاد اشتغال و رفع بیکاری، آسفالت، واگذاری زمین و مسکن، احداث جاده و فرودگاه و کارخانه برای حوزه انتخابیه و یا قول صدور مجوز برای هواداران و یا وعده‌هایی در خصوص پرونده‌های قضایی و یا حتی ناز و نوازش و تملق برانکو و استراماچونی برای بازگشت‌شان به سرخابی‌های پایتخت هیچ‌یک از وظایف نمایندگان نیست، بلکه نمایندگان باید تلاش کنند برای پیشرفت،

حل معضلات کلان اقتصادی، ایجاد اشتغال و رفاه و ارتقای سطح فرهنگی و اجتماعی جامعه و نیز تحقق عدالت در کشور و مبارزه واقعی با فساد، قوانین جامع و مانعی وضع کنند تا حوزه انتخابیه آن‌ها نیز از این روند منتفع شود. وعده کار و مسکن و وام و مجوز به اشخاص و هواداران برای جلب آرای مردم و التماس فلان مربی فوتبال موجب بده بستن‌های ناصواب می‌شود. پروژه‌هایی که از طریق لابی‌های سیاسی و جناحی و یا حتی فشارهای نمایندگان در برخی مناطق اجرا شده و بیشتر فاقد کارشناسی بوده، کشور را با مشکل مواجه کرده است. در حوزه نظارت، به نظر می‌رسد صلاح در آن است که مجلس محترم؛ نه «دولت ذلیل» باشد و نه «دولت ستیز»! ملاک بر همکاری مجلس و دولت برای پیشبرد اهداف کشور و حل مشکلات مردم است و مجلس باید با حفظ روحیه همکاری، با استقلال و هوشیاری روند امور را تحت‌نظر داشته و در شرایط لازم از جمله در بررسی صلاحیت وزرای پیشنهادی رئیس‌جمهور و نیز نظارت بر اجرای برنامه و بودجه و درآمدها و هزینه‌های دولت بدون ملاحظه سیاسی و جناحی از همه اختیارات خود برای نظارت بر اجرای قانون بهره‌برد. مجلس دهم علی‌رغم برخی مصوبات و اقدامات، در قضاوت جمعی، مجلسی ضعیف و وکیل‌الدوله سنجیده می‌شود. در این مجلس ورای تصویب چند قانون مطلوب مثل قانون منع به‌کارگیری بازنشستگان، تخفیف مجازات اعدام قاچاقچیان مواد مخدر، تعیین سقف حقوق مدیران، بسیاری برنامه‌ها ناکام و ابتر ماند. درحالی که افکار عمومی به شدت درگیر مسائلی مثل مشکلات اقتصادی و تورم، طرح اعاده اموال نامشروع مسئولان، شفافیت آرای نمایندگان، منع به‌کارگیری دو تابعیتی‌ها و... بود، مجلس دهم این موضوعات را مسکوت و معطل گذاشت. این مجلس به اولویت‌های اصلی کشور ورود نکرد و در مواجهه با جنگ اقتصادی دشمن، خواب‌آلوده و منفعل بود. وضعیت مؤسسات مالی و اعتباری، نوسانات بازار ارز و کاهش ارزش پول ملی، واردات بی‌رویه، تعطیلی بنگاه‌های اقتصادی و کارخانه‌ها، بیکاری، فساد مالی دستگاه‌های دولتی و... هیچ‌یک باعث نشد مجلس به خود تکانی بدهد. اما در عوض ماجراهای رسانه‌ای و جنجالی همچون دختر آبی از سمت اردوگاه مجلسیان، اظهارات متعددی شنیده می‌شد. درحالی که ادعا می‌شد با همسوی بودن مجلس و دولت، مشکلات کشور بهتر حل خواهد شد، آنچه در عمل اتفاق افتاد، فدا کردن دغدغه‌های مردم به پای منویات دولت بود. تقلا و جدیت عجیب مجلس دهم برای تصویب لوایح سؤال برانگیز و با رنگ و بوی استعماری خصوصاً تلاش مجلس برای تصویب سه لایحه از آن جمله بود. بدتر آن‌که، مجلس دهم این بی‌حرکی و انفعال خود را با حاشیه‌سازی می‌پوشاند. نطق‌های تخریبی برخی نمایندگان، توفیربازی و خوراک‌سازی برای بیگانگان چهره غالب این مجلس است. در اذهان عمومی، مجلس دهم با نمادهایی مثل «سلفی با موگرینی»، «فیش نجومی خانواده‌های لیست امید»، «فحاشی بعضی نمایندگان» و «لابی بازی» شناخته می‌شود. حال وظیفه من و شماست که خانه ملت را خانه‌تکانی کنیم و مجلسی ایده‌آل و دلسوز و متعهد بسازیم.

چارچوب مجلس

مجلس شورای اسلامی در عموم مسائل در حدود مقرر تعیین شده در قانون اساسی، اقدام به وضع قوانین می‌کند که این قوانین نباید مغایر با اصول و احکام مذهب رسمی نظام اسلامی باشد و تشخیص این امر نیز به عهده مقامی نظارتی، یعنی شورای نگهبان می‌باشد. مجلس شورای اسلامی اساساً حق تفحص و جست‌وجو در تمامی امور کشور را دارد حتی موافقت‌نامه‌های بین‌المللی و عهدنامه‌های بین‌دولتی باید به تصویب قوه مقننه برسد. مجلس یا پارلمان از اصلی‌ترین نهادهای تحقق بخش مردم‌سالاری می‌باشد و ضرورت وجود این نهاد مردمی بر هیچ کس پوشیده نیست، مجلسیان دارای اختیارات و وظایفی هستند که تصمیم‌های آنان به طور مستقیم و یا غیرمستقیم در زندگی مردم و همچنین ترقی کشور اثرگذار می‌باشد، همچنین مجلس از پایه‌های ضروری دموکراسی دنیای سیاست می‌باشد زیرا که نمایندگان مجلس ارتباط و پیوند نزدیکی با توده‌ی ملت دارند، تصویب قوانین ضروری

و قابل اجرا توسط مجلس از جمله عوامل سازنده مشارکت مردم در امور نظام می‌باشد. پس به جرئت می‌توان از قوه‌ی مقننه به عنوان نهادی زیربنایی و مردمی برای داشتن یک حاکمیت به شکل مؤثر و کارکردگرایانه نام برد. نمایندگان باید حوزه شرایط و حیطه‌کاری و اختیارات خود را برای مردم شفاف کنند تا بتوانند با روشنگری و تبیین مواضع خود، حدود انتظارات و توقعات مردم را مشخص کنند. روشنگری و آگاهی‌بخشی و آمادگی به مردم وظیفه اصلی یک نماینده کارآمد است چراکه تمامی مشکلات و موانع حساس و ضروری زندگی مردم ریشه در ندانستن آن‌ها دارد و نمایندگان نباید برای احقاق حق و فرآیند روشن سازی مردم عقب‌نشینی کنند. کاندیدای نمایندگی مجلس مانند سیاراتی هستند که هر چهارسال یکبار می‌چرخند و به مردم نزدیک می‌شوند و طبق قانون نمایندگان دارای یک محدوده حوزه قدرت و عملکرد از پیش تعیین شده در قانون هستند و نباید قدرت و اختیاراتی را که دارا هستند، بیش

از حد تعیین شده در چارچوب اختیارات برای فریب عوام نشان بدهند، زیرا می‌توانند با ایجاد انتظار بی‌ثبات و به غلط برای مردم از یک جهت و اثرگذار نشان دادن خود از جهتی دیگر اقدام به کسب آرای لازم برای دستیابی به کرسی مجلس کنند. ایجاد دسته‌هایی در مجلس مثل چپ و راست، حیل و حقه جناح‌گرایی به حساب می‌آیند که برخی صرفاً برای تظاهر و منفعت‌طلبی طائفه‌های سیاسی وارد آن می‌شوند و از اصولی که بدان سوگند یاد کردند، فاصله می‌گیرند. مجلس نهادی با اهرمی قوی در نظام اسلامی می‌باشد که باید پیشرفت کشور، حفظ عزت و هویت ملی را سرلوحه کار خود قرار دهد. انتخاب‌شوندگان مجلس شورای اسلامی وظیفه حضور دائم و پیوسته در جایگاه مسئولیت، پاکدستی و همچنین ترجیح منافع ملی بر خواسته‌های شخصی و جناحی را که حساسیت و هوشیاری راسخ آنان را در شرایط حساس کنونی کشور می‌طلبد، دارند. مجلس قوی از مؤلفه‌های پایداری ایران است. نمایندگان با شجاعت روحی پا به عرصه بگذارند و طرفدار حقیقی عدالت برای ترقی ملت و حکومت باشند. در آخر مجلسی موفق به کسب مقبولیت از مردم می‌شود که با منش جهادی و کارکردگرایانه آماده جنگ با ناملایمات در راه احقاق حقوق مردم بشود.

زنان

وکیل‌العمله

در مجلس دهم شورای اسلامی نسبت به مجلس نهم شاهد افزایش دو برابری حضور زنان در فضای مردانه‌ی پارلمان و قانونگذاری بودیم و این روزنه‌ی امیدبخشی برای همه‌ی ماست که برابری جنسیتی را در فضای سیاست شاهد باشیم. از برابری جنسیتی این موضوع برداشت نشود که قرار است زنان کاملاً مشابه با مردان عمل کنند، اینگونه نیست. چون در دیدگاه‌ها و ذات زن و مرد تفاوت‌هایی وجود دارد و برابری جنسیتی فقط برابری در فرصت انتخاب شدن و حضور است و بعد از انتخاب شدن بحث توانمندی پیش می‌آید که کاملاً نسبت به مرد و زن مسئله‌ای اختصاصی می‌شود و هر کدام از زن و مرد در یک عرصه‌ی مختص به خود می‌توانند مفید و توانمند ظاهر شوند. زنانی که وارد این عرصه می‌شوند خیال نکنند که قرار است زنانگی خود را فراموش کنند و ژستی مردانه به خود بگیرند بلکه باید بر روی یک خط پیوسته که در روی آن خط هم باید طبق نقش مادر، همسر، متخصص، نماینده و... و طبق اولویت های شخصی خود حرکت کنند. اصل

دموکراسی و برابری جنسیتی چندان به هم ربطی ندارند و گرنه از خیلی وقت پیش باید شاهد حضور برابر زنان در سیاست می بودیم، نباید فراموش شود که توانایی تصمیم‌گیری به هیچ وجه مرتبط با جنسیت نیست بلکه یک اصل کلی و مختص به تمام انسان هاست. موانع فرهنگی و سنتی زیادی مانع این مسئله می‌شوند و فرهنگ سیاسی غالب بر کشور ما فضای مجلس را فضایی مردسالارانه ایجاد کرده است، اما با گذشت نسل‌ها به تدریج با مدرنیته شدن جامعه، زنان هم شانه‌به‌شانه‌ی مردان حاضر خواهند شد و می‌دانیم که این موضوع نهادی و ساختاری می‌باشد و نیاز به زمان کافی برای کم‌رنگ شدن کلیشه‌های اجتماعی داریم. زنان نماینده‌ای که به مجلس راه پیدا می‌کنند باید عملکردی مثبت از خود به جای گذارند تا رفته‌رفته اعتماد همه‌ی مردم به جنس زن و ذهن خلاق او جلب شود. همچنین قانونگذاری‌ها و اصلاحات در مورد قوانین خانواده و زنان چه در سطح داخلی یا بین‌المللی باید طوری پیش رود که فضای

سیاسی را مختلط‌تر کند. صداوسیما و رسانه‌ها و همه‌ی افراد شاخص و تأثیرگذار جامعه هم می‌توانند به نوبه‌ی خود به وسیله‌ی تبلیغات و آموزش‌های مدنی مثلاً ایجاد سهمیه‌بندی‌های جنسیتی و تعیین شایستگی زنان در حل کردن این کلیشه‌های غلط سنتی و فرهنگی راهگشا باشند. زنان این کشور بدانند که هیچ‌وقت دین اسلام خواستار منع حضورشان در اجتماع نبوده است و این تفکرات فمینیست‌نمای جامعه‌ی فعلی فقط ناشی از نوعی تفکرات غلط قشری از مردم است که با تکرار مستمر، خود را نشان می‌دهند و آخر هم به بهانه‌ی مذهب و دین تفکر اشتباهی خود را در جامعه بروز می‌دهند. همه‌ی زنان می‌توانند با آموزش‌های سیاسی و بالابردن درک عمومی از مسائل کلان اقتصادی و سیاسی و نیز بالابردن اعتماد به نفس و جذب حمایت و اعتماد سایر افراد اجتماع، پایه‌پای مردان، در کشوری که ۵۰ درصد جمعیتش را زنان تشکیل داده‌اند حرکت کنند و مثرتر باشند و از پتانسیل‌های زنانه‌ی خودشان بهره ببرند.

اخلاق انتخاباتی

یکی از عواملی که باعث می شود انتخابات مجلس در سیری معمولی و منطقی برگزار شود و از مسائل حاشیه‌ساز به دور باشد، اخلاق‌مداری نامزدهای مجلس اسلامی می‌باشد. این ماجرا نه تنها باعث می شود انتخابات مجلس آن طور که باید برگزار شود بلکه باعث می شود مردم هم دور از فضایی تشنجی دست به انتخاب بزنند و طبق جودگی‌ها و جریان باد حرکت نکنند و عاقلانه نماینده‌ی خود را بشناسند و کاندیدای اصلاح را برگزینند. در کشوری که نظام جمهوری‌ت حاکم است اخلاق‌مداری یعنی قانونی عمل کردن. هر رفتاری که خارج از چارچوب قانونی خود اتفاق بیفتد غیراخلاقی شناخته خواهد شد. هر کس مدعی اخلاق‌مداری است باید در ابتدا به قانون و جمهوری‌ت تمسک جوید. هر کدام از نامزدها برای شناساندن خود به مردم کشورشان نیازمند تبلیغ و معرفی هستند و همین تبلیغات خدا می‌داند که چقدر برای جامعه دردسرساز بوده است. روش‌های معمول و معقول تبلیغاتی را تغییر داده‌اند و شاهد بریز و پاش‌های مالی زیادی نزدیک انتخابات هستیم. اینکه چطور خود را معرفی کنی خیلی مسئله‌ی مهمی است، نامزدهایی که خود را در ابتدای مسیر با پول و مادیات معرفی می‌کنند آیا در میان آن دست و دلبازی‌ها و سفره پهن کردن‌ها، برنامه‌ها و اهداف منسجم خود را هم برای نمایندگی بیان

می‌کنند یا فقط با سیرکردن مردم آن‌ها را به پای صندوق‌های رأی می‌کشانند؟! رقابت سالم در جایی شکل می‌گیرد که تمام اقدامات برای کسب رضایت خدا انجام گیرد. زمانی که پای قدرت و منفعت وسط باشد بدیهی است که قانون‌های کشورمان هم چگونه وضع خواهد شد و به تبع آن همان قوانین توسط مردم هم چگونه عمل خواهد شد. این مسئله واقعاً ریشه‌ای و مهم است که اگر به آن توجه نکنیم و افرادی بر سر کار بیایند که تنها برای قدرت‌نمایی کرسی‌های مجلس را اشغال می‌کنند اوضاع جامعه هم واقعاً وخیم‌تر می‌شود. یاد خدا و بینش دینی در تمام عرصه‌های مدیریتی باعث می‌شود بیراهه‌ها مسدود شود و هدف تنها کسب رضایت خدا باشد و تنها وابستگی، وابستگی به خدا است، همین بینش باعث هموارتر شدن مسیر برای حل مشکلات مردم می‌شود. منشور اخلاقی‌ای که با بینش دینی زینت یابد، قطعاً در حل بحران‌های مردم چاره‌سازتر هم عمل می‌کند. جریان انتخابات پر از شعارها و ادعاهای واهی می‌باشد که اگر انسان عاقل تفاوت ادعا را با حقیقت نتواند بفهمد کار مشکل خواهد شد. نامزدهای مجلس اگر توانایی انجام کار و پست‌های مدیریتی را ندارند و شهامت و شجاعت لازم را در خود نمی‌بینند نباید وارد انتخابات شوند و با ایجاد فضای جوی از مردم و احساسات و مشکلاتشان سوء استفاده کنند و

ادعاهایی کنند که در سخن بسیار برنده و تیز هستند که سنگ را هم می‌شکنند اما در عمل، سست ترین اعمال را از خود نشان می‌دهند. نامزد اصلاح در فضای رقابتی باید مراقب گفتار و رفتار خود باشد و انصاف را در گفتار رعایت کند و معرفی و سخنانش به گونه‌ای نباشد که خشم و حسادت دیگر رقیبان را برانگیزد و باعث تخریب هویت نامزد دیگری شود و همچنین به گفته‌ی امیرالمومنین از جایگاه‌های تهمت پرهیز کند و این مسئله به معنی سکوت کردن در تمام مسیر نیست بلکه به جا و اصولی سخن گفتن است. هیچکس با فریبکاری بارش به منزل نمی‌رسد و نامزدی که مردم کسورش را برای قدرت فریب دهد مطمئن باشد این جایگاه دائمی نخواهد بود و روزی با وجدان خود روبه‌رو خواهد شد، به راستی وجدان کاری اصل بسیار مهمی مخصوصاً در مقام نمایندگی و مدیریتی می‌باشد. بعد از اینکه نامزدی منتخب مردم شد، وفاداری و وفای به عهد را فراموش نکند و به یاد آورد به وسیله وجود همین مردم به این مقام رسیده است. پس تمام تلاشش را برای عملی کردن قول‌ها و عهدهایش انجام دهد تا یادی نیکو از خدمت او به مردم باقی بماند و الگوی نامزدهای بعدی مجلس شورای اسلامی شود. تمام این مسائل ذکر شد تا مردم با ذهنی باز ملاک‌ها را در نظر بگیرند و در نهایت وضع جامعه کمی رو به جلو حرکت کند. این ملاک‌ها را هم نمایندگان باید به خاطر بسپارند که شرافتمندانه در این خدمت‌رسانی قدم گذارند تا با یاری خدا و آگاهی‌های مردم، انتخابات با فضایی آرام و معقولانه برگزار شود و به سرانجام برسد.

لیست کارآمد نیاز است!

قبل از انتخابات هر دوره مردم شاهد آن هستند که لیست‌های رنگی از جناح‌های سیاسی منتشر می‌شود؛ لیست‌هایی که نفرات مورد نظر و ایده‌آل آن جناح و جریان را معرفی می‌کنند. مشکلات عدیده مجلس از همین لیست‌ها ناشی می‌شود. ذات انتشار این سبک لیست‌ها بد نیست اما اینکه این لیست‌ها اصلاً دردی از قوه‌مقننه‌ی نظام و به تبع آن مشکلات مردم دوا نکنند و صرفاً به خاطر تصاحب قدرت بیشتر به دنبال سهم‌خواهی از نظام باشد، طبیعی است که سیاست‌زدگی حاکمیت و ملت را به دنبال خواهد داشت. جوانان کشور انتظار دارند که نمایندگانی در مجلس داشته باشند تا اولویت‌ها را بسنجند و برای احقاق حق و رفع دغدغه‌ها در چارچوب اختیارات‌شان، از حقوق حوزه‌ی انتخابیه خود دفاع کنند. متأسفانه در بین نمایندگان مجلس دهم، نمایندگانی را دیدیم که سر از گمرک و واردات ماشین‌های لوکس درمی‌آوردند و عده‌ای دیگر به فساد اقتصادی و رانت‌خواری و لابی‌گری‌های سیاسی متهم می‌شدند و برخی هم فرزندان‌شان از «ژن‌برتر» حرف به میان می‌آوردند. اساساً کارآمدی افراد از رزومه و سمت‌هایی که تا به حال داشتند به آسانی بدست می‌آید. اخیراً برخی از چهره‌های رد صلاحیت‌شده که اتفاقاً رزومه‌ی پر و پیمانی هم داشتند، به انتصابی بودن انتخابات و نحوه تشخیص صلاحیت شورای نگهبان واکنش‌هایی نشان داده‌اند و برای انتخابات

از کلیدواژه‌ی «انتصابات» استفاده کردند. جالب اینجاست که همین افراد در تاریخ چهل و یک‌ساله‌ی جمهوری اسلامی ایران در مناصب مختلف نظام و در همین سیستم انتخاباتی رأی می‌آوردند؛ حال چه شده که انتخابات را «انتصابات» می‌خوانند؟! ما جوانان نیز به شورای نگهبان معترضیم ولی نه به تعبیر این آقایان یعنی انتصابی بودن انتخابات و ... بلکه حرف ما این است که چرا شورای نگهبان برای تشخیص صلاحیت کاندیدا، همیشه کف نمره قبولی را در نظر می‌گیرد و اگر کسی یک‌صدم هم بالای آن باشد، با ارفاق تأیید صلاحیت می‌کند؟! در جمع‌بندی کلی، نظام اجتماعی با تنگناهای اساسی و احتمال خطر فعال شدن شکاف‌های اجتماعی روبه‌روست. ضعف و عدم کارکرد بهینه‌ی نهادها منجر به نوعی بی‌سازمانی اجتماعی شده که کنش‌های مردم را به حالت سرگردان درآورده است. هر چند رفتار مردم برای یافتن راه‌حل‌های جدید از درون نظام، نشانه‌ی مشروعیت ساختاری آن نزد مردم است اما اگر رأی دهندگان راه‌های عملی تحقق انتظارات اجتماعی و آرمان‌های خویش را در سازمان‌های اجرایی نبینند، به ابراز تردید در مورد شایستگی کارگزاران و منتخبان خود و هم اثرگذاری کنش سیاسی خود در رأی دادن می‌پردازند و برآیند آن در انتخابات نمایان خواهد شد. انتخاب با بصیرت و آگاهی منجر به تحوّل عظیمی در ساختارها خواهد شد و به مرور شاهد ایرانی آبادتر خواهیم بود.

صاحب امتیاز و سردبیر.....حامد آقار
مدیر مسئول.....مهدی آقایی
طراح و صفحه‌آرا: حامد آقار و رضا مختاری
هیئت تحریریه:

حامد آقار، مهدی نظامی، محمدرضا مرادی
سید محمد میرحسینی و فاطمه خلیلی

۰۹۳۷۶۴۴۵۷۲۶

@HamedAghalar

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بَقِيَهُ حَتَّىٰ يَغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ...
همانا خداوند حال قومی را تغییر نمی دهد تا آنکه
آنان حال خود را تغییر دهند...